

De confidentia

Moses confidenter arguebat pharaonem. Exodi. iij. Et in similibus sequentibus alijs.

Confidenter et etiam reuerenter arguit nathā prophetam dauid regē post aduētū. ij. Regū. xij.

Dixit helias ad achab non ego ē baur isrl sed tu et domus patris tui et fecit ecce. prophetas baal occidi. ij. Regū. xvij.

Helias dixit ochosie regi isrl sup lectū quē ascendisti nō descēdes eo q̄ cōsuluisti deos alienos. iij. Regū. i.

Spiritus dñi induit zachariā filiū ioiade et stetit in cōspectu populi dicens quare trāsgredimini p̄ceptū domini q̄ vobis non proderit. ij. Paral. xliij.

Mar docheus cū cōfidētia magnā dixit hester regine ne putes q̄ aīaz tuā tantum liberabis quia ī domo regis es p̄ cunctis hominib⁹ iudeis hester. iij.

Cum dicerent socij iude ad eum vt liberaret animā suā quia hostes erāt ml̄a ipi autē pauca. respondit iudas absit q̄ fugiam⁹ et si appropi quauit tēp⁹ nostri moriamur in dicit. i. Machabeorū. ix.

Paul⁹ ap̄ls p̄ntē p̄cōsule elimā magū durissime increpauit. Actū. xij.

De cōpassione et pietate.

Cōpassus populo dauid p̄cāuit ab angelo p̄nti illorū. ioc. ij. Regū. xxij.

Helias muliere vidue cōpaciens filium eius mortuū resuscitauit. ij. Regū. xvij.

Chyris muliere vidue et obligata

cōpassus oleum eius augmētauit. ij. Regū. iij.

Audiēs neemias miserabile statū ciuitatis iherusalē fleuit dieb⁹ ml̄tis et tūc adhibuit auxiliū optimū vt patet. Neemie. i.

Dum regnaret sennacherib et fili os isrl exosos haberet thobias p̄gebat quotidie per omnē cognacōent suam et consolabatur eos esuriētes alebat nudis vestimētū prebebat mortuos et occisos sollicitate sepeliebat Thobie. i.

Magnā habebat iob cōpassionē q̄ dicebat auris audiēs beatificabat me eo q̄ paupere liberasse et pupil lū cui nō erat adiutor benedictio petiti veniebat sup me et cor vidue cōsolat⁹ sum. Job. xxxij.

Hester regina populo suo cōpacies ieiunio se afflixit et ad regē cōtra statū intrauit. Hester. v.

Cum reuelasset dñs ezechie p̄cā populi israhel et penas quas passuri erāt ex cōpassiōe amaritudinis fuit et tristis vt patet. Eze. xxij.

Cōtra nolētes pro penis cōpati iduat dñs pabolā de seruo nequā Mathei. xvij.

Ad hoc autē q̄ homo proximo cōpaciat et misereatur multū iuuat memoria iudicij vbi de operib⁹ misericordie mencio fit specialis.

Mathei. xxv.

Iudicium sine misericordia fiet ei qui nō facit misericordiam vt patet. Jacobi. ij.

Paulus tantū anxietate fratib⁹ suis et cognatis compaciabatur q̄ ipse dicebat tristitia est magna et cōtinu⁹ dolor cordi meo. optabam et ipsi anathema a xp̄o pro fratib⁹

*De consilio bono.
De consilio malo.
De consolatione.*

meis q̄ a cōgnatis m̄i sunt fmi carnē
Itor a iocū ip.

Item ad galathas. iij. filii mei
que sitis parturio.
De consilio bono

Regi loth dederūt bonum
consilium ut de sodomis egi-
ret et genecos educeret post
tergum non respiceret sed in monte
se abscondere qui genecos et qui fili-
as eius erant accepturi educere vo-
luit et ipi noluerunt et ideo cū sodo-
mīs perierunt vxor eius respiciens
retroersa ē in seatiā salis ipe loth
quia nō statim secundu consiliū ange-
li in monte ascendit cum p̄p̄is filia-
bus peccauit. Genesis. xix.

Studen bonū consilium fratribus
dedit ut ioseph pater suoredderent
sed illi nō acquieuerūt. Ge. xxxvij.

Roboam filius salomonis noluit
consilio senum obedire sed consilio iu-
uenum ideo magnam partem popu-
li amisit. iij. Regū. xij.

Danū consilium dedit achior holo-
ferni q̄ ille contempfit et post pau-
lulum occasus inuenitur. Judith. v.

Consiliū bonū placeat tibi et pec-
cata tua elemosinis redime dixit do-
minus per daniēlem ad nabuchodo-
nosor qui non acquieuit et in bestia
mutatus ē. Danielis. iij.

De consilio malo.

Da dedit viro suo de ligno
vento q̄si cōsulendo vel sua-
dendo q̄ comederet. Ge. ij.

Balaā doauit balach quomodo p̄
mulieres possit filios israhel ad pec-
catum trahere et sic eos cōtra dñm
prouocare. Num. xij. xxiij.

Filij amon male consuluerūt regi
suo ut dehonestaret nuncios dauid
ij. Regum. p.

Jonadab nepos dauid malū con-
silium dedit amon ut sororem suam
desloraret. ij. Regū. xij.

Malū consiliū dedit achitose ab-
solon. ij. Regū. xv.

Vxor Job stultū consilium sibi de-
dit sed ipse nō acquieuit. Job. ij.

Sapientes consiliarij pharaonis de-
derūt ei consiliū insipiens p̄saie. xij.

Iniquū consilium dedit herodias
filie sue. Math. xxiij. et Marc. vi.

Nota in actib⁹ q̄ mala consilia da-
ta sunt contra paulum

De consolatione.

Osc̄p̄ abraham ad mandatū
dñi de terra sua egressus ē
ipe omnipotens dñs multis
reuelationibus ipsum consolatus est
Genesis. xij. xij. xvij. xvij.

Fugient iacob a facie patris et sup
lapidem dormienti consolationē ma-
gnā tribuit. Genesis. xxvij.

Apparuit dñs moyse epulanti et
oues soceri pascenti. Exo. ij.

Filijs israhel pluit manna i deserte
to. Exodi. xvi.

Itē carnes et aquam miraculose
eis tribuit. Exo. xvij. xxi.

Dixit dñs Josue nō dimittam nec
relinquam te confortare et esto robu-
stus. Josue. i.

Precepit domin⁹ coruis ut bis in
die panē et carnes portarent helye
ij. Regum. xvij.

Itē postea misit ei fugienti a facie
iesabel angelū suū de deserto.

Efficitur consolatus est dñs eze-
chiam per prophetam suū et per